

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakser, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lepha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

:: 52nd YEAR ::

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

KA CЕLO LETO VELJA LIST ZA ZDРUЖENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemni sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: CHElsea 2-1242

Kanada

Napredna in bogata Kanada razprostira svoje veliko ozemlje po vsem severnem delu sevraameriškega kontinenta, in tamošnje prebivalstvo je inteligentno, delavno in v vsakem oziru uspešno, — kajti Kanada je najbolj industrijalizvana izmed vseh britanskih "dominijev".

Kanadski vojni naporji so bili uprav velikanski in moč tamognjega prebivalstva v tem oziru je napravila kar najboljši vpliv na ostali svet. V kolikor pride zrakoplovstvo v poštev, ima Kanada najboljšo strategično lego, kajti Kanada je ravno tako blizu Evropi, kakor Aziji, — iz stališča zapadne hemisfere. Ako bi v obrambi zapadne polute naše zemlje, Kanada ne bila vpošteta, potem bi naša, oziroma zapadna zemska poluta bila odprta napadom od izkota, kakor tudi od zapada, in ameriška obrambena organizacija v kateri bi Kanada ne bila vpošteta, bila bi nelogična in brezpomembna.

Toda kljub vsem tem neoporekljivim dejstvom, so pri vsemi konferenci v mestu Mehiko, Kanado prezeli, dasravno je chilensko zastopstvo zahtevalo, da se Kanado tudi povabi k imenovanemu vseameriškemu posvetovanju. Istočno se je pa javno zatrjevalo, da je Kanada "monarhija" oziroma "monarhična" dežela, in da se radi tega ne more sprejeti v organizacijo — republik" . . .

Da se to nesmiselno zatrjevanje nekoliko ublaži, so zastopniki vse ostale Amerike sprejeli rezolucijo, potem katero so izrazili mesto, da bodo vsekakor prišlo do skupnega sodelovanja med Kanado in ostalimi ameriškimi državami. Ko so potem poročevalci časništva zahtevali nekoliko pojasnila glede te zadeve, so zastopniki ameriškega kontinenta zadevo enostavno pojasnili zasebnim potom, da

a). Kanada ne zamore pristopiti ameriški zvezi, ker je last izvenameriške države, oziroma Anglije; in

b). ako bi se to hotelo storiti, morali bi označiti manj kot polovico sedanjega prebivalstva Kanade kot "prebivalstvo angleškega izvora", kar bi bila nekaka žalitev našega angleškega zaveznika.

Priznati se seveda mora, da je političen položaj v mednarodnem pogledu dokaj zamoran, kajti imenovana velika dežela severno od naše republike je nekak prostovoljen član družbe angleških "dominijev", in ta član ima svojo lastno vlogo, ter je najbljžji in najboljši priatelj Zjednjenih držav. V teoretičnem smislu bi Kanada lahko postala nekaka zveza med vsemi angleško govorečimi deželami in še vrhu tega tudi nekaka posredovalka med — francoski govorečimi deželami našega malega sveta. Ako bi prišlo do tega, da bi se morala Kanada pridružiti temu ali onemu mednarodnemu sistemu v svrhu obrambe ameriške zveze republik, potem bi bilo pravilno, ako temu vprašanju Kanada sama odgovori "da" ali pa "ne".

Morda pride do tega vprašanja tudi pri mednarodni "mirovni" konferenci v San Francisco, tako, da se bodo o tem vprašanju razpravljalo iz pravnega stališča. Toda prej ali slej bodo morali Kanadčanje sami določiti svojo bodočnost.

Dosedaj, v kolikor je znano, se o tem vprašanju kanadskega prebivalstva še nikdar ni posvetovalo — namreč kanadsko ljudstvo. Individualno ima o tej zadevi vsaki Kanadčan svoje lastne nazore.

In ti nazori so skrajno različni. V doljeni zbornici kanadskega parlamenta v Ottawa, nekateri poslanci svetujejo, naj pri konferenci v San Francisco, Cal., Velika Britanija kot taka, ne bode zastopana, toda mesto Velike Britanije kot tak, ne bode zastopana le "Britanska Zveza Narodov" (British Commonwealth), kajti Kanada je član te zveze narodov. Ta zveza britanskih narodov bi pa potem imela le en sami glas, in med Kanadčani je sedaj tudi mnogo takih, ki so uverjeni, da bi bilo za državljanje Kanade najboljše, ako postane Kanada — neodvisna dežela.

In v Kanadi je tudi mnogo ljudi, — ki so sicer maloštevilni, ki se jih pa kljub temu sliši, — ki svetujejo naj se Kanadã otresi malodržavnih nazorov, in naj javno zahteva, da se pridruži — Zjednjenim državam.

Nekateri kanadski državljanji pripovedujejo, da je to zadevo razdvajitev v Kanadi ocenjevati po tamošnjih političnih strankah: progressivno-konservativna je pro-Commonwealth stranka, dočim sta liberalna in ko-operativna stranka na strani onega prebivalstva, katero zahteva neodvisnost. Slednji Kanadčani se zavzemajo za to, da se Kanada v nadalje ne briga za Evropo, baš kakor naš zvezini senator B. K. Wheeler, ki tudi svetuje naj se Zjednjenje države ne briga za Evropo in za večne evropske vojne. Iz stališča pravega razuma, je tako naziranje popolnoma pravilno.

Zopet drugi Kanadčanje trdijo, da je 11 odstotkov vsega kanadskega prebivalstva — irskega izvora, katero prebivalstvo pa pripisujejo po ljudskem štetju — 'Britancem', kajti žeze . . .

Vodniki in Preroki

DR. IVAN LAH

PRIMOŽ TRUBAR (1508-1586)

V "Slovenski legendi" pripoveduje pesnik Ašker, kako besa, kjer ga je pozdravil Prešeren z besedami:

"Iz narodne smrtne stolte moči
na delo si prvi buditelj!"

Do 16. stoletja vladata nad našimi pokrajinami latinska cerkev in nemška država. Na rod preživila težke čase, ob njegovo domovino bijejo pravnavi turške poplavne z Balkana, tuja gospoda po gradovih izžema zamemarjeno ljudstvo. Ob tem času vlada na sosednjem Ogrskem kralj Matija Korvin, ki je nastopil proti plemstvu in si pridobil ljubezen zatiranega kmeta Njegova slava prispe tudi naše kraje in začne se vera v resitelja — kralja Matjaža. V pripovedkah se slavi njegova dobrota, v pesmih njegovo junashstvo. Bije se s Turki, rešuje kraljico Alenčico, pred močnim sovražnikom ga skrije gore in tam spi, da pride nekoč rešiti svoj narod. Obenem s pripovedko o kralju Matjažu se začne buditi spomin na "staro pravdo", t. j. na dobo, ko je imel kmet svojo pravico in je na gospoštvem prestolom ustoličeval še vojvode, da mu sodijo po pravdi. Ker tuja gospoda teh pravie ni priznavala, je nastalo leta 1514 velik kneški punt, ki je prišel po stoletjih dvignil slovenski narod v boj za stare pravice in vzbudil odpor proti tujemu gospodstvu. Dasi je bila vstaja nasilno začušena, je vendar v njej dokaz, da se je zvezla gibati slovenska narodna sila, da se je vzbudila zavest skupnosti — kar pričat pesem o starji pravidi — in da je prišel čas novega življenja. V to dobo našega narodnega gibanja spadajo veliki svetovni dogodki, odprtja novih svetov in iznajdb, najvažnejši za duševni razvoj Evrope je nastop dr. Martina Luthra, ki je na Nemškem nastopil proti slabim razmeram v cerkvi in zahteval izboljšanje verskega življenja. Ni bil ne prvi ne edini, ki je spotonal, da je cerkev pozabila na svoje poslantvo in da skrbi le za posvetno oblast. Zaradi se je veliko versko gibanje, ki ga imenujemo reformacijo. Ker je bila cerkev središče vsega tedanjega kulturnega življenja, se je v teh verskih bojih preobrazila vse Evropo. Reformatorji so zahtevali, naj se služba božja vrši v domačem, narodu razumljivem jeziku, naj se da narodu v roke prevod svetega pisma, da v njem spozna pravo versko resnico, in versko življenje, naj se očisti napak in zmot, ki vodijo ljudstvo v praznovrstvo; vsa cerkev naj se reformira v nauku Kristusovev, ki zahteva predvsem prave vere in poznanja krščanskih resnic. Zato je bila prva potreba prevajati in izdajati verske knjige.

"Nova vera" se je hitro širila po Evropi in leta 1523 dobimo že prve protestante tudi v Ljubljani. Ljubljana je bila

Irska je bila preje tudi angleška. In vrhu tega so trije izmed desetih Kanadčanov — francoskega izvora, in vsi ti Kanadčani zahtevajo za Kanado popolno neodvisnost, ali pa — če to ni mogoče, — saj za francoski del Kanade.

V Kanadi toraj vlada velika zmendenost v mednarodno-političnem pogledu in vsled tega bodo prihodne kanadske volitve dokaži zanimive. Morda bodo v Kanadi zavladalo še večje nesoglasje — in dokler kanadski državljanji ne določijo "kaj so", najbrže tudi ne bodo zamogli določiti česa

taukrat po gospodi nemško mepoveduje pesnik Ašker, kako sto in med njo so bili prvi prije prišel Primož Trubar v nešta novih naukov. Med tem pa je že zunaj med narodom rastel mož, ki je bil poklican, da v duhu novega časa principe Slovencev prvi kulturni dar. To je bil Primož Trubar.

Ako se peljemo po dolenjski cesti do Škofljice in zavitemo tam na desno, nas vodi lepa deželna cesta mimo Barja do Pijave Gorice, kjer se cesta začenja dvigati in spenjati ob vzvišenem polhogru, katerega kralj je sv. Alah z zanimivo staro cerkvijo, ki so jo baje zidali turški ujetniki v spomin bitke pri Šisku. Okti naši se razprostira obširo na kraljestvo gozdov, na jugu vidimo Krim, Golo, Kurešek in za njimi bloške planine tja do Snežnika. Pod nami leži zeleno žlemljenska dolina, pred nami se dviga na mogočenje hrbtu grad Turjak, ki kraljuje nad vso to lepo pokrajino. Tu so prebivali mogočni Turčani, ki so imeli v deželi Kranjski prvo besedo. Če bi stopili v grad, bi videli še spomine davnih dnev, slike slavnih junakov in tudi protestantovsko kapelo, v znak, da so bili Turčani tudi pristaši in zaščitniki nove cerkve. Pot nas vodi mimo gradu naprej, cesta se spušča navzdol in v pol poti smo na Rašči. Tu se je rodil Primož Trubar. Njegov oče je bil mlinar. Bil je v grajski službi in precej veljavni. Tu so prebivali mogočni Turčani, ki so imeli v deželi Kranjski prvo besedo. Če bi stopili v grad, bi videli še spomine davnih dnev, slike slavnih junakov in tudi protestantovsko kapelo, v znak, da so bili Turčani tudi pristaši in zaščitniki nove cerkve. Pot nas vodi mimo gradu naprej, cesta se spušča navzdol in v pol poti smo na Rašči. Tu se je rodila prva slovenska knjiga. Ona je imela postati vez med narodom in njegovim pregonjanjem buditeljem. Leta 1550 sta izšla v mestu Tuechingen dve drobni knjižici, tiskani z nemškimi tiskarnami. Abecedenik in malo katekizem v slovenskem jeziku. V naslovu citamo, da so to "ene hukvije, iz tih se ti mladi inu preprosti Slovencem mogo labko v kratkim času brati naučiti". Trubar se ni podpisal, ampak pravi v naslovu, da izhaja to "odo enega prijatelja vseh Slovencev". V drugi knjižici pa je podpisani kot "domoljub ilirski". Sam priznava, da je moral izdati ti knjižici "skrivaj in v nevarnosti", kajti izšla sta v tujem neznamenjem jeziku sredи verskih bojev, ko so pripadniki raznih drugih službo božjo, ki se je na vseh straneh . . . Možje so padali . . . ranjeni se stokali okrok njega . . . Napad je bil ustavljen . . . In treba je bilo dobiti informacije o sovražnikovi moči. Poveljujoci častnik je vprašal za prostovoljcem, ki bi šel in pregledati sovražne pozicije . . . Prostak Hachiya je tako odšel na postojanka Ameriške Legije v njegovem domačem kraju. In morda bodo nekoga mesec dni po odstranitvi njegovega imena iz spominske tabele, je prostak Hachiya podlegel ranam.

"Japonska zavratnost pri Pearl Harborju je tako vplivala na Franka Hachiya, kot na kateregakoli drugega Američana," je pisal "N. Y. Times." Res, njegova oči so bile posne, njegova koža žolta in njegovo ime drugačno. Toda Hachiya je bil Američan. Tačko je prostovoljno vstopil v ameriško armado in nedvomno je bil dramatičen oni trenutek, ko je povedal svojemu japonskemu očetu kakšen je njegov načrt . . . Sin je odšel na fronto, oče je bil poslan z mnogimi drugimi v vojno taborce (War Relocation Authority Camp).

"Ket vojak, se je boril prostak Hachiya na Kwajaleinu, Eniwetoku in na Leyte . . . Na tem zadnjem otoku je ležal na tleh v majhnji dolinici, pod tečo japonskega ognja . . . izstrelki so trgali zemljo, jo rili na vseh straneh . . . Možje so padali . . . ranjeni se stokali okrok njega . . . Napad je bil ustavljen . . . In treba je bilo dobiti informacije o sovražnikovi moči. Poveljujoci častnik je vprašal za prostovoljcem, ki bi šel in pregledati sovražne pozicije . . . Prostak Hachiya se je javil. Poveljal je naprej po trebuhi skozi visoko travo, se dvignil in brzo stekel preko odprtih planot, da enega kritja do drugega . . . možje njegove čete so gledali za njim in pazno sledili njegovemu napredovanju. Videli so kako se je srečno splazil preko pobojščih hrupov, pridigarje, šumastre in staršice inu vse te, kir znajo brati, per sodrüm dnevi opominam, de vi v cerkvi, v šuli, v Solnogradu, kjer se preživila kot cerkveni pevec, od tod pa pride leta 1524 v Trst, kjer najdejo v Škofu Bonomu dobroga prijatelja in vzgojitelja. Tri leta preživila srečno kot diskantist-pevec pri svojem dobrotniku, ki ga obdaril z župnijo Loko pri Radecih, da more oditi na Dunaj izpopolnit svoje nauke. Leta 1530 se vrne v Trst, kjer ga Bonomo posveti v dalmovnika in ga ponese kot svojega vikarja v Lasko. Že v Solnogradu je imel Trubar prilike spoznati nove verske knjige. Tudi Škof Bonomo se je zanimal za novo razlagajo sv. pisma in v tem zanju vzgajjal svoje učence. Ko je Trubar nastopil svojo službo med narodom je viden po teh krajih do danes ohranjen. Nek to odide na višje šole v Solnograd, kjer se preživila kot cerkveni pevec, od tod pa pride leta 1524 v Trst, kjer najdejo v Škofu Bonomu dobroga prijatelja in vzgojitelja. Tri leta preživila srečno kot diskantist-pevec pri svojem dobrotniku, ki ga obdaril z župnijo Loko pri Radecih, da more oditi na Dunaj izpopolnit svoje nauke. Leta 1530 se vrne v Trst, kjer ga Bonomo posveti v dalmovnika in ga ponese kot svojega vikarja v Lasko. Že v Solnogradu je imel Trubar prilike spoznati nove verske knjige. Tudi Škof Bonomo se je zanimal za novo razlagajo sv. pisma in v tem zanju vzgajjal svoje učence. Ko je Trubar nastopil svojo službo med narodom je viden po teh krajih do danes ohranjen. Nek to odide na višje šole v Solnograd, kjer se preživila kot cerkveni pevec, od tod pa pride leta 1524 v Trst, kjer najdejo v Škofu Bonomu dobroga prijatelja in vzgojitelja. Tri leta preživila srečno kot diskantist-pevec pri svojem dobrotniku, ki ga obdaril z župnijo Loko pri Radecih, da more oditi na Dunaj izpopolnit svoje nauke. Leta 1530 se vrne v Trst, kjer ga Bonomo posveti v dalmovnika in ga ponese kot svojega vikarja v Lasko. Že v Solnogradu je imel Trubar prilike spoznati nove verske knjige. Tudi Škof Bonomo se je zanimal za novo razlagajo sv. pisma in v tem zanju vzgajjal svoje učence. Ko je Trubar nastopil svojo službo med narodom je viden po teh krajih do danes ohranjen. Nek to odide na višje šole v Solnograd, kjer se preživila kot cerkveni pevec, od tod pa pride leta 1524 v Trst, kjer najdejo v Škofu Bonomu dobroga prijatelja in vzgojitelja. Tri leta preživila srečno kot diskantist-pevec pri svojem dobrotniku, ki ga obdaril z župnijo Loko pri Radecih, da more oditi na Dunaj izpopolnit svoje nauke. Leta 1530 se vrne v Trst, kjer ga Bonomo posveti v dalmovnika in ga ponese kot svojega vikarja v Lasko. Že v Solnogradu je imel Trubar prilike spoznati nove verske knjige. Tudi Škof Bonomo se je zanimal za novo razlagajo sv. pisma in v tem zanju vzgajjal svoje učence. Ko je Trubar nastopil svojo službo med narodom je viden po teh krajih do danes ohranjen. Nek to odide na višje šole v Solnograd, kjer se preživila kot cerkveni pevec, od tod pa pride leta 1524 v Trst, kjer najdejo v Škofu Bonomu dobroga prijatelja in vzgojitelja. Tri leta preživila srečno kot diskantist-pevec pri svojem dobrotniku, ki ga obdaril z župnijo Loko pri Radecih, da more oditi na Dunaj izpopolnit svoje nauke. Leta 1530 se vrne v Trst, kjer ga Bonomo posveti v dalmovnika in ga ponese kot svojega vikarja v Lasko. Že v Solnogradu je imel Trubar prilike spoznati nove verske knjige. Tudi Škof Bonomo se je zanimal za novo razlagajo sv. pisma in v tem zanju vzgajjal svoje učence. Ko je Trubar nastopil svojo službo med narodom je viden po teh krajih do danes ohranjen. Nek to odide na višje šole v Solnograd, kjer se preživila kot cerkveni pevec, od tod pa pride leta 1524 v Trst, kjer najdejo v Škofu Bonomu dobroga prijatelja in vzgojitelja. Tri leta preživila srečno kot diskantist-pevec pri svojem dobrotniku, ki ga obdaril z župnijo Loko pri Radecih, da more oditi na Dunaj izpopolnit svoje nauke. Leta 1530 se vrne v Trst, kjer ga Bonomo posveti v dalmovnika in ga ponese kot svojega vikarja v Lasko. Že v Solnogradu je imel Trubar prilike spoznati nove verske knjige. Tudi Škof Bonomo se je zanimal za novo razlagajo sv. pisma in

Kanadski Vestnik

Poročila iz raznih naselbin, kjer bivajo in delajo Slovenci

ZASEDANJE KANADSKEGA PARLAMENTA Razprave o vojaških zadevah. — Mnenje opozicije: Preseljevanje dlavstva v poljedelske pokrajine.

Ottawa. — V kanadskem parlamentu so se prileče debati z ozirom na nadaljnjo novčanje za kanadsko vojsko, oziroma konstrukcijo mladih Kanadečev za vojno službovanje na zapadni evropski fronti, kamor je treba poslati nadaljnje kanadske čete. V to svrhu se namreč zahteva nadaljna svota v znesku dveh bilijonov dolarjev.

Opozicija z tem predlogom ni zadovoljna, ker tozadevni predlogi prihajajo v parlament vedno le v odlokomih in sicer na ta način, da denarna dovoljenja v to svrhu niso jednakomerno razdeljena po provincijah.

V parlamentu se bude razpravljalo tudi o razpoložjanju poljedelskih delavcev na delo v zapadne poljedelske pokrajine, sedaj, ko se prične delo na polju. Vlada namerava kmalu nabirati tozadevne delavce v severnih krajih province Newfoundland.

Parlament je tudi dobil pozicijo o takozanem "pridelku" lesa tekom minolega leta v dominiju — pravzaprav, poročilo o vničevanju kanadskih gozdov.

Tekom lanskega leta se je "pridelalo" v Kanadi 5,000,000,000 čevljev stavbenega in drugega lesa, in letoskih Kanada prodala 4,700 milijenov čevljev lesa — največ v Združenju države, kjer so deloma že vničili svoje lastne gozdove. Sedaj nameravajo doleti tudi na les posebne "kvote".

Učenje ruskega jezika v Edmontonu, Alta.

Edmonton, Alt. — Senat vseučilišča province Alberta, je tekom svoje polnutevne seje sklenil, da se bode poduknjivale učenje ruskega jezika vredno leta 1918 v Rusiji izredno razvilo.

Stanovanje za rodbine z otroci

Winnipeg, Man. — Tukaj se je tekom minolega leta pripeljal prvi "čudež", odkar je bilo ustanovljeno veliko mesto Winnipeg. — Kjerkoli je prilepljen na vratič kake stanovanjske hiše oglas, ki naznana, da se odda stanovanje, je vedno tudi čitati pripono, da se dotično stanovanje odda rodbinam, ki nimajo otrok.

Toda v minolem tednu, se je pred neko hišo zbrala velika množica ljudi, kateri niso zamogli verjeti svojim lastnim očem, ko so čitali, da je v omenjeni hiši na razpolago lepo stanovanje, katero se pa odda le rodbini — ki ima mnogo otrok.

Tekom desetih minut je bilo stanovanje oddano.

Kanadski — Reno

Victoria, B. C. — Glavni pravnik province British Columbia, je nedavno sporočil postavodaji province, da je Victoria postala kanadski — Reno, kajti dognal je, da se je v vsej provinciji tekom lanskega leta ločilo 866 zakonskih parov, kateri vsi so prišli skoti ločitev zakona v British Columbia. Vsem prošnjam se je drage volje ugodilo.

Naslednje jutro me je mar-

24 ruderjev ubitih v vojni Wright-Hargreaves rudniška družba v Ontario, nazna-

nja, da je bilo dosedaj 24 njenih bivših vslužbenec-rudarjev ubitih na zapadni fronti sedanje vojne v Evropi.

Najstarejša hiša v Larder Lake, Ont., zgorela

Stara, Bashamova hiša v Larder Lake, Ont., ki je istodobno tudi najstarejša v imenovani naselbini, kajti zgradili so jo še v oni dobi, ko so tamkaj v prvici našli zlato, je teko mininolega tedna zgorela. Gasile so storili vse, kar je bilo mogoče, da se požar ne razširi. Omenjena hiša je bila zgrajena z otesnih tramov, katere je pokojni Basham sam stesal iz dreves, ki so rasla v starih in dobrih časih v temošnjem pragozdu. Takih dreves in tudi "takih časov" sedaj ni več v Larder Lake.

Marsal mi je predvsem povabil o svojem detinstvu in mladosti. Rojen je v ubožni kmečki družini v neki majhni hrvaški vasi. Imel je tri bratre, od katerih se dva — Stjepan in Alojz — sedaj borita v vrstah partizanov. Oče ga je kot mladega dečka dal na delo v neko restavracijo. Po treh mesecih je zbežal od tam in se lotil drugega posla, ki mu je bil všeč že od otroških let. Postal je ključavniciarski vajenec v neki delavnici. Potem se je preselil v Zagreb, kjer je prav tako delal kot ključavnik. Leta 1913. so ga vzeli v avstrijsko vojsko.

"Sicer pa," se je z nasmehom spomnil marsal, "sem se v vojski neprisakovano odlikoval. Dobro sem se sabljal in postal sem prvak v sabljanju" — "Pokrajine!"

"Ne, vse Avstrije! Da!" — in ponovno se je nasmehlil. "Spretno ravnanje z orožjem kaže vojaško žilo. To je vselej dobr!"

Ob ločitvi sem zastavil marsal morda nenavadno vprašanje: Katerega due se spominja kot najtežjega in najsrcenejšega v dobi tega tri in pol letnega boja.

"To je bil eden in isti dan," je rekel, ko je pomislil. "To je bilo v času četrte sovražne ofenzive na reki Neretvi. Na tisoče sovražnikov nas je od vseh strani pritisnilo ob hrib, pred nami pa je bila reka Neretva. Mostovi čez reko so bili se v naših rokah. Z nami je bilo 4,000 težko ranjenih borec in moral sem jih rešiti. Boj za dostop v dolino je trajal ves dan in vso noč. Če bi se bili Nemci prebili v dolino, kjer smo bili, bi to potmenilo pogin za vse ranjence.

"Tiste dni me je mirilo samo to, da sem spal tik zraven hiše komandanca Beograda, generalnega poročnika Schrederja. Da! To je bila neveruanocem, ko so čitali, da je v omenjeni hiši na razpolago lepo stanovanje, katero se pa odda le rodbini — ki ima mnogo otrok."

Pogovarjali smo se o težkih razmerah v Beogradu v času okupacije. Marsal Tito mi je pripovedoval, kako je despel iz Zagreba v napol porušeni Beograd. V mestu je vladal teror. Ubijali so ljudi po cestah. Pod pretnjo smrtne kazni se hišna vrata niso smela zapirati in Nemci so vdrali v hiše ob vsaki uri, kadar so hoteli. Pretrgal je pripovedovanje in se nasmehlil:

"Tiste dni me je mirilo samo to, da sem spal tik zraven hiše komandanca Beograda, generalnega poročnika Schrederja. Da! To je bila neveruanocem, ko so čitali, da je v omenjeni hiši na razpolago lepo stanovanje, katero se pa odda le rodbini — ki ima mnogo otrok."

"Redko kdaj sem bil tako srečen kot v Beogradu, ko so mi sporečili, da imamo prvihi 15 pušk, ki smo jih ugrabili sovražniku. Ali v nekaj mesecih smo ugrabili Nemcem celotno vojaško tvornico v Užice, ki nam je proizvajala 490 pušk dnevno in po 60,000 nabojev. Res, zaloge smodnika za nabaje so bile skoraj izvrpane, a imeli smo zaplenjene topovske garante. Ko so nato Nemci prodri v Užice, je tvornica že izpolnila svojo nalogu, mi pa smo iz nje odvlekli v hribe strojne in naprave, pa smo kar tam nadaljevali s svojim delom."

S tem je bil najin pogovor končan. Marsal Tito je poklical k sebi komandante formacij.

V Kirkland Lake, Ontario, so pred kratkim priredili tudi tamošnji telovadeci posebno slavnost in telovadbo, pri kateri so nastopili tudi jugoslovanski godeci na mehala (bagpipes) in sicer pod vodstvom rojaka Frank Kružiča.

GENERAL SOMERVEL O NALOGAH PRED NAMI

Washington. — General Somervel je o priliki tretje obletnice uvedbe "Army Service Forces" podrobno razložil velikanske ulage, ki čakajo ameriško industrijo tekom leta 1945 in bodo do skrajnosti napenjale ameriške proizvodnje sile tudi po znagi v Evropi.

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in vsega drugega, kot smo pričakovali ali potrebovali v prejšnjih kampanjah. Trebam nam je pa tudi opremo, s katero bomo pomagali založiti francosko armado, armado Filipincev, za Ruse in Kitajce. Vse one, kar pošljamo svojim zameznikom, je dobro naloženo. Njihovi naporji so heroični, toda naša podpora jim je potrebna."

"Naš proizvodni cilj za leto 1945 je še večji po obsegu kot prejšnji," je dejal, "kajti v Evropi potrebuemo še več težkih topov muncije, tankov in v

Gadje gnezdo

POVEST IZ DNI TRPLJENJA IN NAD

Spisal:
VLADIMIR LEVSTIK

"Zapri čeljusti. Kje imas prvo menico?"
Raztrgal je papir ter mu ga vrgla v obraz, obenem z odstetim denarjem.

"Z drugo se prikažeš, ko bo čas. Marš."

Toda pet tisočakov . . . Drugi dan je prisla k sosedu.

"Zmornec, Galjot; eno je plačano, za drugo mi manjka pet tisoč."

Galjot se je počesljal za ušesom in skremil obraz.

"Rekla sem, če bi jih ti posodil . . . Ne izgubi jih, s tem je vse poplačano; zapiseš se na prvo mesto. Jaz ne pijem, Galjot, ne kvartam kakor moj rajni."

"Vem, teta. Samo presodi: težak križ si naložila. Če te zlomi, ne morem prizanesti, ker imam sam svoj grant in svoje ljudi. Denar je denar, pomisli."

"Vse je premisljeno, Galjot. Pet tisoč domim na Kastelcevno, kjerko potrkm. In ne zlomi me, dokler imam otroke, budi brez skrb. Ali če bi me zdrobilo, da veš: ti in jaz sva tiste sorte, ki zemlje ne da iz rok. Kadarn takoj daleč, vzemi in drži. Ti veš, kako so hoteli in kdo je bil . . . Rajši vidim, da vzame na hudič, ko njihov bog."

Galjot je osuplo pogledal, kakor da sliši novo besedo. Oko se mu je skalilo, mežnikil je, zakašljil in zdaj iztegnil desnico:

"Udar, Kastelka! Vidim, pekel te ne spravi na tla, sama si vrag nad vragovi. Da sem te prej poznal, še prosenega zrna ne bi bila prodala; dokler je Galjot na svetu, ne boš več trkala drugod."

Tako je vdova rešila grunt.

Doma je vzela vse tri na krilo ter jim povedala.

"Ne boste se klatili brez doma, revčki, sirote moje male! Mati vam vrne, kar vam jo oče vzel."

Dečki je niso razumeli; toda vriskali so, videč sijanje na njenem obrazu.

Grunt pravi: pij mojo kri, da jaz tvoje ne izpijem! Kastelka je legla na zemljo svojih etrok in sesala, kakor bi ji hotela vzeti zadnjo kapljico. Tekla so trda leta: delo od zore do temne noči, prebrisano izražljivanje vsake slavnice, skoparjenje s slednjim beličem. Prisel je dan, ko je bil dolg poplačan in nadomeščeno, kar je šlo tedaj od hiše. Takrat je dala za deset maš pri fari, ali sama ni šla zahvaliti Boga, zakaj dobro je vedela, da grele dvema, hvala: njej in njeni zemlji. In poslom je rekla počivati od jutra do mraka, toda sama ni prekrizala rok.

Ni se mogla več umiriti, peklenski ogenj v njeni glavi je ulil noč in dan; letos je zidala, k letu popravlja, vmes dokupila tu njivo, tam travnik, drugje kos gozdne rebri. Zdele se je, da nekdaj blagoslavila vse, kar prične Kastelkina roka; toda Bog ni mogel biti, saj se ni zmenila zanj.

"Vrag jo goni!" so ugibali nevoščljiveci. Saj ga ima zmerom na jeziku."

V resnicu je vreda v njenem nemirnem srnu mladost, ki so jo bili tako nagloma zadušili, sanjava ljubezen, katere mož ni znal zvabiti na dan; so nature, ki se jim tak nerojen plod do smrti ne izgnoji. Ali zdaj so bile roke zarite v zemljo, sreča, prisesano h grudi, ljudem ni ostalo nič, še lastne otroke se je odvadila božati in stiskati k sebi. Malo sreče je imela z ljubezni do živilih ljudev: pole ne potem, ko je objela Jožko, je padel s skedenja, Tonček je obolel za vročico, ko ga je vzela k sebi spati, in Janko je skoraj utonil tisti dan, ko mu je rekla "moj zlati". Zato je sklenila pri sebi:

"Rajša jih imam krepke in drzne, kakor da bi se njužala z njimi."

Zemlja edina je cvetla v njeni ljubezni, ro-

(3)

dila čim dalje več in rastla na vse štiri strani; vdova je razumela, da jo hoče imeti vso, in pustila otroke poganjati kakor troje mladih hrastov v gozdu:

"Dobro pleme se samo ravna!"

Postala je kos uživanje grude, kakor bi čutila ž njenimi tajnimi silami in mislila njene tipe misli; obraz jí je otrpnil, usta so se navadila kleti, srce se je nabralo v grę in vozle kakor gabri v bregu. Toda izpolnila je svojo oblubo.

Sirok pas od spremnijaste žide, sega Kastelcevno čez vso dolino, spremila potok daleč po obeh straneh in se vzpenja tu na vrh Ševškega hriba, tam na sleme Konjske rebri. Vdova gleda svoje roke in misli, kako bele so bile, preden so jo začele raztezati; nekaj kraljevskega in svečeniškega je v njenih očeh, ko se toplo smehlja svoji zemlji. Solnce, dež in vetrovi so ji pokorni, čeprav jih nihče ne kolne srditejo od nje; glej, pika na nebu se je razlezla v oblak s črnikastim robom — dež bo rosil, se preden se vzdigne solnce na višek.

In ko se vrača po brvi, udari gospa s svojo palico ob hlod ter stres pest proti dimu za hrasljem:

"Tod čez ne pridete, kanalje! Satan vas vzame prej ko mene — in prej ko nas, ki smo tu doma . . ."

Potem se zgane mehkoba v njenem srecu.

'Reva Polona bi vendar ostala; kam se obrne s polnim trebulom? Toda če rečem, naj čaka tu, ji lebko umre, in nemara še ona povrhu. Rajša naj se pobere . . . Sam zlodej je dal to mojo preklepto smelo z ljubnimi!'

Molče koraka po leplih, gospodsko opravljenih sobah. In da bi vendar storila dobro, vzame iz miznice nov petdesetkronski bankovec, položi ga v ovoj ter piše trdo in široko:

"Družbi svetega Cirila in Metoda v Ljubljani."

Zraven papir s poročilom:

"Da se nam zalega ne izpridi, pošilja to betvece vaša stara Kastelka."

Ljubljanski gospodje jo dobro poznamo. Smehljaj, komaj viden, ozarja vdovi obraz.

II.

In potem ima Kastelka svoje tri gade, ki jih ljubi, čeprav še sebi ne prizna.

Kadar so gadje na počitnicah, se vede, kakor bi jih komaj opazila; dokler pa se hiša lispa za njih sprejem, ji roje po glavi noč in dan.

Od nekdaj je dolečen sinovom isti dan prihoda: ako se Jože in Tone prezgodaj vrnejo iz Prage, čakata v mestu na Janeza, in naroča.

"Da ne bo komedij za vsakega posebe," se izgovarja gospa. V resnici pa hoče užiti trojno svidenje v dušku; zanjo mora biti vse močno, od jutranjega brinjeveca do materinskega zadovoljstva, ki ga taje vse gubice v njenem obrazu.

Se majhним jim je namenila učenja, kolikor ga združi dohodki; deloma želi sinovom vstopa v višji duševni svet, ki ga je dekle odhalil gledala izza "Ljubljanskega Zvona" deloma upa, da bodo učenje bolj cenili zemljo, katero jim zapusti enkrat, in spretnejše muožili domače blagostanje. Zgodaj je večela Joži, da pojde študirat kmetijstvo; on pokaže dolini, kako delajo zlato iz rjave prsi in srečo iz znoja na grudi. V svojo veliko radost je mogla privoščiti zraven njegovega poljedelstva še Tonetu filozofijo, in poslati Janeza v latinske šole, čeprav je Benjamin že na prvih počitnicah moledoval, naj sme ostati doma: "Hudo je v mestu, mama; rajši bom hlapec pri Joži." (Dalje prihodnjic.)

TAKŠNI SO BORCI . . .

(Nadaljevanje z 2. str.)

metrov. Dobr zaklon in ugodna strelna lega sta pripomogla, da sem jih pogodil enega za drugim kakor zajee. Podrl sem jih pet, toda ostali so naskakovali nezadržno kar naprej. Ni mi bilo več žal smrti ob pogledu na pet zadetih sovražnikov, ki so obležali pred menojo v močvirju. Vstal sem in stojte strelni, mirno in hladne krvi. Ubil sem jih še deset, med njimi tudi njihovega poveljnika, ki se je težko ragen naslonil ob drevo in od tam poveljeval s svojim "Ura!" Z enim streln sem mu prekinil poveljevanje..."

Na povratku v svojo enoto je našel nas tovariš Dragoljub svojega očeta, ki ga je prisel obiskat in prinesel darove njenemu in starejšemu bratu, ki je tudi v vojski. Dobri očka v srbskih opankah in s kučno na glavi, s pisano voleno torko na plečih. Povedali so mu že o junashkem podvigu sina Dragoljuba. Objel ga je in poljunbil ter mu govoril, ves v solzah radosti:

"Dobro, dobro, dragi sinko! Tudi jaz sem se tolkel z njimi svoje dni na Ceru, Rudniku, Suvooru in Kajmakačalanu. Bildej jih pse, da bi jih zemlja nosila! Podri jih petdeset, če le moreš! Maščuj naše bratre, sokol moj!"

Stari očka Dragutin je sijal od zadovoljstva in ponosa. Njegovo staro srečo se je razigralo, kakor še nikoli do takrat. In kako se tudi ne bi . . .

Iz "Borbe".

SLOVENESKE VESTI

Ameriški Odbor za Pomoč Jugoslaviji oddelk za Detroit, Mich.

nam javlja sledenje: Dne 27. marca se je zbral na stopničah mestne hiše mesta Detroit nad 500 ljudi v spomin jugoslovanskega upora proti nacističnemu vpadnikom. Tem povodom je govoril mestni svetovalec, Eugene Van Antwerp, v imenu župana Jeffriesa in v imenu mesta Detroit, katero je odredilo teden, ki se je pričel z dnem 25. marca kot "teden darov za Jugoslavijo" ter je tem povodom počastil jugoslovanske bojevne kot "hrabre vojake naroda, kateri so s svojim nastopom rešili veliko število ameriških življenj."

V jugoslovanski Baptistski cerkvi so verniki nabrali lepo sveto v znesku \$222 tekom bogoslužja. Pete Slongo je davoroval \$50.

List se mu dopade

Cenjeno uredništvo: Pošiljam Vam \$3.50 naročnine za "Glas Naroda", ki mi poteka z dnem 2. t. m., da mi list ne ustavite, ker objavlja mnoge novice in prinaša vesti iz celej sveta. Zares bi mi bilo dolgočas, ako bi ne dobival tega lista. Uredništvo želim mnogo narodčnikov. Pozdrav!

John Okrosek, Smithton, Pa.

Chicago. — Nick Mihelich je bil obveščen, da je bil njegov sin Joseph Mihelich že drugič ranjen v Nemčiji. Zdravi se v bolnišnici v Parizu.

Onoville, N. Y. — Math Hribar je bil obveščen od vojnega urada, da je bil v Nemčiji ranjen njegov sin Sgt. Boris A. Hribar.

Cleveland, O. — Po kratki bolezni je umrl na svojem domu, Frank Pangersič, p. d. Ukelnov France, star 81 let. Doma je bil iz vasi Zalog pri Devici Mariji v Polju, odkoder je prišel v Cleveland pred 42 leti.

HELP WANTED ::

The War Man Power Commission has ruled that no one in this area now employed in essential activity may transfer to another job without statement of availability.

CAFETERIA

FULL TIME WORK as

COUNTER GIRLS

6 DAYS 44 HOURS

NO SUNDAYS

MATRON

40 hour week; early morning hours; light cleaning.

Apply:

OHRBACH'S

811 BROADWAY N. Y. C.

(63-73)

POTREBUJENO IZURJENE

ŠIVALKE

NA SINGER ŠIVALNI STROJ

NA OTROSKE OBLEKE

NAVADNO ŠIVANJE

Stalno delo, dobra plača.

ORTIZ DRESS CO.

58 WEST 114th ST. N. Y. C.

(63-73)

STAREJŠA ŽENSKA

ZA LAHKO ČISLJENJE — ZGODNJE

JUTRANJE URE

40 UR NA TEDEN

Vprašajte

OHRBACH'S

811 BROADWAY N. Y. C.

(63-73)

STUFFERS on TOYS

EXPERIENCED PREFERRED

STEADY WORK GOOD PAY

Daylight Workroom — Apply:

DAVAL 1602 BOSTON ROAD

Near 173rd St. Bronx, N. Y. C.

(63-73)

FLOOR GIRL

SOME EXPERIENCE

PINKING — FELLING — BUTTON

HOLE MAKER — BUTTON SEWER

Steady work — Good pay

Apply:

191 CHRYSTIE ST. N. Y. C.

(1 flight up) (63-71)

FLOORGIRLS

Experienced or Inexperienced

OPERATORS on CURTAINS